

[N. P. Andreasen.]

hele, det bringer ikke Enighed til Veje inden for det Landbrug, som vi gerne skulde hjælpe.

I Anledning af de Takster, der er sat i Lovforslaget, kan man dog pege paa, at de, saa vidt man kan skønne, vil bringe Kornpriserne ned paa Højde med de Priser, der findes for det indkøbte Foderkorn; vi mener, at det Tilskud, der er Tale om, netop er sat i Forhold til, hvad man kan købe Foderkorn til.

Vi erkender, at der er overordentlig store Vanskeligheder for Masser af Landbrug og særlig under de nuværende Forhold, hvor Landbrugerne alligevel ikke kan blive fritaget for de saakaldte Høstpantebreve. Vi kunde godt tænke os, at der blev truffet saadanne Foranstaltninger, at man kom disse Høstpantebreve mere til Livs, for de virker efter vor Formening ganske uretfærdigt. I Foraarstiden, naar de bliver stiftet, faar man dem til en Pris, men naar de skal betales om Efteraaret, maa der ofte leveres helt andre Værdier for dem.

Det er i det hele taget meget vanskelige Forhold, vi her er inde paa, og vi vil for vort Vedkommende være med til at søge at komme over dem paa den Maade, der er angivet i Lovforslaget. De enkelte Hjem er blevet ramt haardt, og det maa være en Samfundsopgave at træde hjælpende til, naar der paa Grund af en ringe Høst er skabt katastrofale Forhold for de enkelte.

Det ærede Medlem Hr. Løje mente, at Det radikale Parti maaske ikke mere havde den Forbindelse med Husmændene, som Partiet har haft tidligere. Jeg skal ikke dømme i det Forhold, men jeg kan sige for mit eget Vedkommende, at jeg har stor Forbindelse med Husmændene ud over Landet. Og naar det ærede Medlem vilde lægge noget ind i det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Udtalelse om Velstandsforhold, eller hvad det nu var, saa vil jeg dertil sige, at jeg har ikke forstaaet det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Udtalelse saaledes, at det var Forholdene i Landbruget eller særlig i Husmandskredse, han tænkte paa. Jeg vil i hvert Fald hævde, at Forholdene i Husmandskredse og ogsaa langt op i de større Landbrug er saadanne, at der ikke er nogen Velstand til Stede i Øjeblikket. Der er kommet Vanskeligheder af mange forskellige Grunde ikke mindst paa Grund af vore Eksportforhold.

Det, vi staar over for i Anledning af det foreliggende Lovforslag, er noget ganske specielt, nemlig den daarlige Høst og Føl-

gerne deraf. Jeg kan tilsige mit Partis villige Støtte til Lovforslagets hurtigst mulige Gennemførelse, saa at der derigenem kan bringes Hjælp paa de Steder, hvor det tiltrænges.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem beskyldte det ærede Medlem Hr. Løje for at have skældt ud. Jeg kan ikke se, at denne Udtalelse har nogen Forbindelse med Realiteter, og jeg finder i det hele taget Udtrykket upassende.

Hartel: Naar vi betragter dansk Landbrugs Skæbne i disse Aar, maa man sande Rigtigheden af det gamle Ord, at en Ulykke kommer sjældent alene. Til det almindelige Sammenbrud af Priserne er der kommet de forøgede Afsætningsvanskeligheder, og som det tredje Prisforhøjelsen paa en Række af de Varer, Landbruget skal og maa købe, og endelig for det fjerde i 1936 en meget lille Kornhøst og det tilmed paa et Tidspunkt, da Kornproduktionen Verden over var dalende og Priserne dermed stigende. Jeg ser her helt bort fra, at Samfundet trods alle disse Kalamiteter for Landbruget stadig paalægger Landbruget jævnt de samme Ejendomsskattebyrder, som tidligere er paalagt under langt gunstigere økonomiske Vilkaar. Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Petersen [Røj]) nævnte dette Forhold. Ogsaa vi anser det for at være af Vigtighed at faa Skattebyrden paa fast Ejendom mindsket. Vel udgør Skatten kun 14—15 Kr. pr. ha, men ogsaa dette Beløb vil have meget stor Betydning, om end det langtfra er tilstrækkeligt.

Skønt Krisen nu er saa gammel, at vi daarligt kan forsvare længere at kalde den Krise — (det er næsten komisk at betegne en Tilstand, som har varet 6—7 Aar, som Krise —, har vi dog ikke fra Regeringen set noget virkelig samlet Forsøg paa Planer for Landbrugets økonomiske Genrejsning under de forandrede økonomiske Forhold. Landbrugernes Sammenslutning har ene af alle Landbrugsorganisationer i Tide set, hvorhen Udviklingen bar, og taget Konsekvensen deraf ved at udarbejde forskellige Forslag, tilsigtende en samlet Løsning af Landbrugskrisen. Bondetoget var Udtryk for den Uro over Udviklingen, som fandtes inden for det danske Landbrug, Valutaaktionen for det samme; den var ikke en Oprørsbevægelse blandt Landbrugerne, men Udtryk for Harme og Fortvivlelse over den økonomiske Tilstand, hvori Landbruget befandt sig. Da 50 000 samledes hos Knud Bach i Rønge, var det for de allerflestes